

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Nr. 1853 D.P.S.G.
Data 14.06.2006

Biroul permanent al Sfatului
Bp. 238 / 26.06.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 544 din 12 octombrie 2001 privind liberul acces la informațiile de interes public*, inițiată de domnii deputați Dan Horațiu Buzatu, Adrian Gheorghe Miuțescu, Ioan Ghișe și Ionel Palăr din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 238/2006).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, propunându-se următoarele:

- reducerea termenului în care să se poată depune reclamație împotriva funcționarului care refuză explicit sau tacit aplicarea Legii nr. 544/2001, de la 30 de zile la 15 zile. Dacă după cercetarea administrativă, reclamația s-a dovedit întemeiată, răspunsul se va trimite persoanei lezate în termen de 7 zile (în loc de 15, așa cum este în lege) de la depunerea reclamației;

- modificarea art. 22 alin. (1), în sensul înlocuirii sintagmei "*instanța poate obliga*" cu "*instanța va obliga*";

- introducerea unui nou articol care va reglementa sancționarea celor care nu aplică legea cu amendă în valoare de 10.000 RON în cazul instituțiilor și cu amendă în valoare de 1.000 RON în cazul conducătorilor instituțiilor respective.

II. Propuneri și observații

1. Legea nr. 544/2001 are drept scop promovarea transparenței administrării treburilor publice și asigurării dreptului cetățenilor și societății civile de a monitoriza activitatea autorităților și instituțiilor publice și folosirea resurselor financiare publice.

La elaborarea legii au fost avute în vedere atât legislația promovată de Uniunea Europeană și Consiliul Europei în acest domeniu, cât și legile similare în vigoare în țările europene (Franța, Marea Britanie, Finlanda, Italia).

Legea nr. 544/2001 vine în sprijinul cetățeanului, instituind, la *Capitolul 3*, sancțiuni în cazul în care instituțiile publice nu respectă prevederile legale, în sensul furnizării informațiilor de interes public solicitate.

Astfel, la art. **21 alin. (2)** se prevede că împotriva refuzului, cetățeanul poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată.

Deși în *Expunerea de motive* se arată că se dorește o mai bună protejare a cetățenilor, prin înăsprirea pedepselor aplicate instituțiilor publice, totuși, propunerea de modificare a alin. (2) considerăm că are tocmai efect contrar. Dacă s-ar accepta ca termenul să fie de 15 zile, atunci s-ar limita considerabil dreptul cetățeanului de a face reclamație, cel afectat fiind chiar cetățeanul, iar nu instituția publică, fapt ce ar fi contrar atât scopului legii, cât și intenției declarate în *Expunerea de motive*. Prin urmare, considerăm că, în forma sa actuală, textul de lege este mai favorabil cetățeanului și corespunde mai bine intereselor și drepturilor sale conferite prin lege.

De altfel, reducerea la jumătate a termenelor stabilite nu oferă de la sine premisa unor efecte pozitive, de natură a duce la o soluționare mai eficientă a unei cauze. Stabilirea acestora trebuie să se facă raportat la complexitatea operațiunilor ce urmează a fi efectuate în cadrul acestui termen, care trebuie să fie optim și rezonabil, iar nu stabilit pe criterii abstracte. Astfel, având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr.

123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001, considerăm că reducerea termenului de 15 zile la 7 zile, nu numai că nu este oportună dar este și imposibil de pus în practică. Conform art. 21 alin. (3) din Legea nr. 544/2001, în cadrul acestui termen instituția publică va trebui să furnizeze informațiile de interes public solicitate inițial, cât și să comunice sancțiunile disciplinare luate împotriva celui vinovat.

Mai mult decât atât, termenul stabilit de lege pentru furnizarea informațiilor de interes public este, conform art. 7 alin. (1), de 10 zile, acesta putând ajunge până la 30 de zile, în funcție de complexitatea solicitării.

Având în vedere că legiuitorul acordă un termen de 10 zile pentru furnizarea informațiilor de interes public cu grad de dificultate scăzut, ar fi nefiresc și, totodată, imposibil de pus în practică ca în termen de 7 zile să se transmită atât informațiile de interes public solicitate cât și efectuarea cercetării și aplicarea sancțiunilor disciplinare, conform art. 35 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. De asemenea, considerăm că modificarea termenelor privind reclamațiile ar trebui făcută după o dezbatere cu toți cei interesați, reprezentanți ai instituțiilor publice și ai ONG-urilor.

2. În ce privește modificarea **art. 22 alin. (2)**, respectiv înlocuirea sintagmei "*poate obliga*" cu sintagma "*va obliga*", considerăm că, pe de o parte, se înlătură posibilitatea instanței de a face o corectă și legală aplicare a legii, iar pe de altă parte duce la încălcarea unor norme generale de drept. Astfel, pentru a se acorda daune, indiferent de natura lor, morale sau materiale, este necesară existența unui prejudiciu, instanța fiind cea care constată, pe baza documentelor depuse, existența sau inexistența unui prejudiciu. Or, dacă textul de lege s-ar modifica în sensul celor propuse, daunele ar trebui acordate în mod automat de către instanță, fără a se mai putea pronunța asupra temeiniciei acordării acestora, ajungându-se totodată la situația îmbogățirii fără justă cauză.

3. Referitor la **art. 22¹**, precizăm că, așa cum se prevede și în normele de aplicare ale Legii nr. 544/2001, răspunderea revine funcționarului desemnat pentru aplicarea prevederilor acestei legi și se stabilește conform Statutului funcționarilor publici, statutelor speciale sau, după caz, Codului muncii.

Pentru aplicarea unei amenzi, trebuie să se stabilească natura faptei, respectiv infracțiune, contravenție sau delict civil. Astfel, în cazul unei amenzi contravenționale, se precizează expres că fapta constituie

contravenție și că se aplică regimul prevăzut în reglementarea-cadru. Mai mult decât atât, amenzile nu se aplică instituțiilor, ci, eventual, conducătorului acesteia.

4. Conform Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, precizăm că inițiatorii trebuiau să menționeze exclusiv alineatele ce se doresc a fi modificate, iar nu articolul în ansamblul său.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului